

பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி ஓர் அரங்கியல் அறுவடை

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி என்றதும் நம்மில் பெரும்பான்மையோர் அவரை ஒரு இலக்கியத் துறை ஆய்வாளராக, விமர்சகராக, அறிவு ஜீவியாக, பேராசிரியராகவே அறிந்து வைத்துள்ளோம். ஆனால் ஒரு நாடகக் காரனாக ஆரம்பித்து பிறகே இலக்கியத்துக்குள் அவரது பிரவேசம் நிகழ்ந்தது என்பதுதான் உண்மை.

‘எனது ஈடுபாடுகள் முதலில் நாடகத்துறையிலேயே இருந்தன. பின்னர் தான் படிப்படியாக இலக்கியத்துக்கு வந்தேன்’ என்று அவரே குறிக்கின்றார் (ஞானம் நேர்காணல்)

இவருடைய நாடகப்பணிகளை மூன்று பெரும் பகுதிகளாக பிரித்து நோக்கலாம்.

ஒரு நபுகளாக அரங்கியல் துறையில் அவரின் செயற்பாடுகள்.

ஒரு நெறியாளனாக பல்கலைக்கழகத்துக்குள் ஞம், பல்கலைக் கழகத்துக்கு வெளியேயும் அவரது ஈடுபாடுகள். இலங்கைக்கலைக் கழக, தமிழ்நாடகக்குழுவின் செயலாளராகவும், பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் மறைவுக்குப் பிறகு தலைவராகவும் இருந்து ஆற்றிய பணிகள் என்பன அந்த பெரும் பிரிவுகள்.

யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சி கரவெட்டியில் 1932ல் பிறந்தவர் இவர். (10.05.1932) தந்தை பண்டிதர் தம்பர் பொன்னுச்சாமி கார்த்திகேச. தாயார் வள்ளியம்மை.

கரவெட்டி மாணிக்கவாசக வித்தியாலயத்தில் கல்வியை ஆரம்பித்தவர். 1940 லிருந்து கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியில் எஸ்.எஸ்.சி வரை கல்வியைத் தொடர்ந்தவர். ‘இங்கிலீஸ் பள்ளி’ என்று அழைக்கப்பட்ட விக்னேஸ்வராவில் பல்கலைக்கழக புகழுக வகுப்பு இல்லை என்பதால் அந்த வகுப்பு இருந்த கரவெட்டி ஹாட்லிக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்க முடியாத சூழலில் 1949ல் கொழும்பு ஸாகிராவில் கல்வி கற்க கொழும்பு வந்து சேர்ந்தவர்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் உதவிப் பணிப்பாளர் நாயகமாக உயர் பதவி வகித்த திரு.வி.ஏ.திருஞானசுந்தரம் அவர்களின் அண்ணராகிய வி.ஏ.சிவஞானம் ஸாகிராவின் தமிழ் ஆசிரியராக இருந்தார். சிவத்தம்பி அவர்களை விக்னேஸ்வராக் காலத்திலிருந்தே அறிந்திருந்த சிவஞானம் அவர்கள் தன்னுடைய வானொலி நிகழ்ச்சிக்குக் குரல் கொடுக்க சிவத்தம்பியையும் அழைத்துச் சென்றனர். அது கேள்வி பதில் முறையிலான ஒரு விவசாய நிகழ்ச்சி, கேள்வி கேட்பராகக் குரல் கொடுக்கவே சிவத்தம்பி இலங்கை வானொலிக்குச் சென்றிருக்கின்றார்.

‘சிவத்தம்பி அவர்களை ஒரு வானொலி நபுகளாக்கிய வாசல் அப்போதே திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கேள்வி பதில் நிகழ்வு ஒலிபரப்பான இரண்டே வாரங்களின் பின் இலங்கை வானொலி ஒலிபரப்பிய, சானா என்கின்ற சண்முகநாதன் நாடகப் பொறுப்பாளராகப் பதவி ஏற்றதன் பின் வானொலி முதல் நாடகம் ‘சதை செய்த வதை’ என்பது.

‘திரௌபதை மேல் காமமுற்ற கம்ஷனை வீமன் கொல்வதான மகாபாரதக் கதையைத் தழுவி ய நாடகம் இது. சோ.சிவபாதசுந்தரத்தின் மேற்பார்வையில் ஒலிபரப்பு செய்யப்பட்ட நாடகம் இது. சோ.சிவபாதசுந்தரத்தின் மனைவி திருமதி. ஞானதீபம் திரௌபதியாக நடித்தார். கம்சனாக பாலகப்பிரமணியமும் வீமனாக கா.சிவத்தம்பியும் நடித்தனர்.

ஸாஹிராக் கல்லூரி மாணவனாக இருந்த 1950 களில் கம்ஷனைக் கொல்லும் வீமனாக வானொலியில் வில்வருடம் எடுத்தவர் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி. இது அவருடைய முதல் வானொலி நாடகம்.

1953ல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் பிரவேசம் நடைபெறுகிறது. கொழும்பு ஸாஹிராவில் இருந்து சிவத்தம்பியும் ரோயல் கல்லூரியில் இருந்து கலைசபதியும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற்றுப் பிரவேசித்தனர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் ஒவ்வொரு வருடமும் நாடகங்கள் நடத்தத் தொடங்கிய ஆண்டும் அதுவே.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் மூலம் தனது நாடகங்களை அரங்கேற்றிய பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றினார். விரிவுரையாளராக இருந்த சு.வித்தியானந்தன் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் ‘உடையார் மிடுக்கு’ நாடகத்தைத் தயாரித்து கண்டி திருத்துவக் கல்லூரியில் மேடையேற்றினார்.

கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் நாடக உரையாடல்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழக அதிலும் குறிப்பாக அவருடைய ஊரான வடமராட்சித் தமிழை ஒரு உயிர்ப்புடன் கொண்டு வரும். சிவத்தம்பிக்கு அந்த மொழியின் உச்சரிப்பு, ஏற்ற இறக்கம் ஆகியவை லாவகமாக வரும். ஆகவே முதல் வாசிப்பிலேயே ஓகே ஆகி விட்டார்.

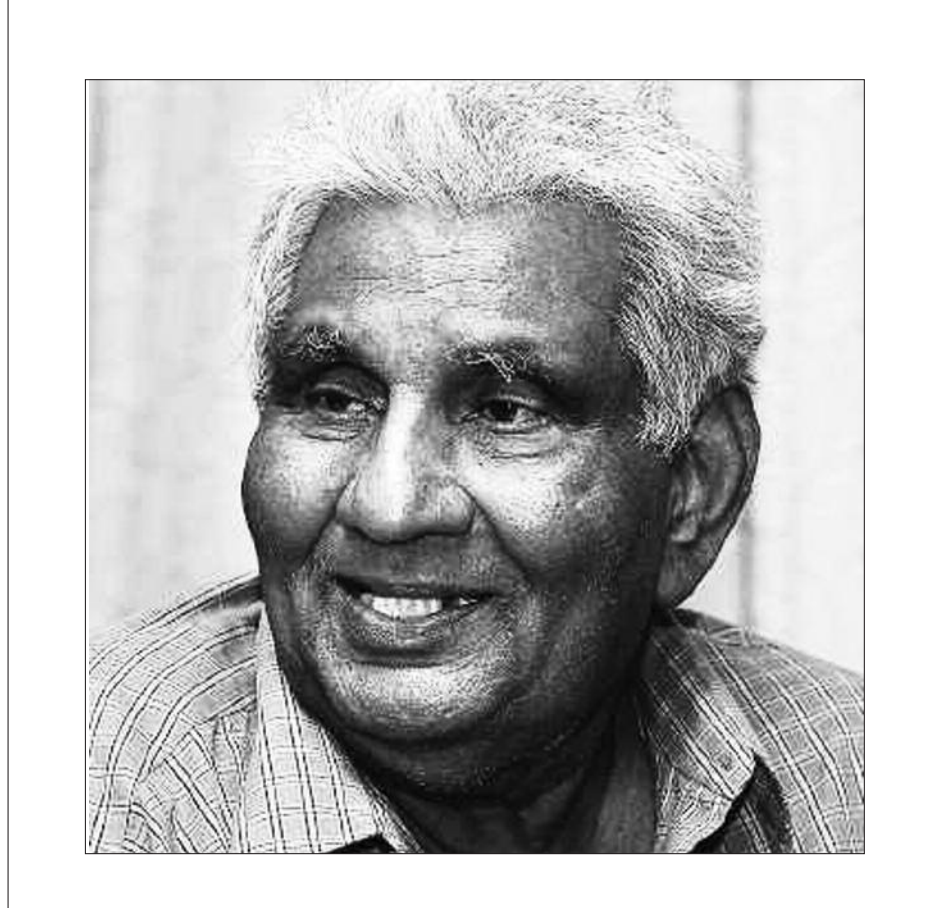
1953ல் கண்டி திருத்துவ கல்லூரி மண்டபத்தில் நடந்த ‘உடையார் மிடுக்கு’ நாடகத்தில்

- தெளிவத்தை ஜோசப் -

உடையாராக நடித்தார் சிவத்தம்பி அவர்கள். அவருடைய முதல் மேடை நாடகம் இது.

உடையார் மிடுக்கின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் ‘தவறான எண்ணம்’ தயாரானது. இலங்கையின் அரசியல் நிலைமைகளை ஒரு அங்கதச் சுவையுடன் அழகான பேச்சுதமிழில் வெளிக் கொணர்ந்த நாடகம் இது. (இ.சிவானந்தன் - தமிழ் நாடக அரங்கம்) 1954ல் மேடையேறிய இந்த நாடகத்திலும் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்தவர் சிவத்தம்பி அவர்கள்.

உடையார் மிடுக்கைப் போல் கண்டியில் மட்டுமல்லாமல் ‘தவறான எண்ணம்’ பேராதனையில் முதலிலும் அடுத்து கொழும்பு லயனல் வெண்டிலும் பிறகு யாழ்ப்பாணத்தில் பழைய நகரசபை மண்டபத்திலும் மேடை ஏற்றம் கண்டது. இந்த நாடகத்தைப் பார்த்த இலங்கையர்கோள் அவர்கள் ஈழகேசரியில் ஒரு விமர்சனம் எழுதியிருந்தார். அந்த விமர்சனம் சிவத்தம்பியின் நடிப்பு பற்றி வெகுவாக சிலா கித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. சிலாகித்தது மட்டுமல்லாமல் இலங்கை வானொலிக்கு அவர் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் ‘விதானையார் வீட்டில்’ என்னும் நாடகத்தில் சிவத்தம்பி நடிக்க வேண்டும் என்னும் வேண்டுகோளையும் வி.என்.பாலசுப்பிரமணியம், எம்.எஸ்.இரத்தினம்

மூலமாக விடுத்திருந்ததாக தன்னுடைய ஞானம் நேர்காணலில் குறிக்கின்றார் சிவத்தம்பி.

சானா என்றழைக்கப்பட்ட சண்முகநாதன் இலங்கை வானொலியில் முத்திரை பதித்துக் கொண்டிருந்த ஐம்பதுகளில் வானொலி நாடகத்துறையில் அவருடன் இணைந்து நடித்து, செயற்பட்டவர் பேராசிரியர்.

யாழ்ப்பாணக்கிராமிய பேச்சு வழக்கிற்குத்தான் ஏற்கின்ற பாத்திரங்கள் மூலம் செழுமை சேர்த்தவர் இவர். அந்தச் செழுமையுடனாக அந்தப் பாத்திரமும் உயிர்ப்புறும் நடிப்புத் திறன் அவரிடமிருந்தது.

இலங்கையர்கோளின் ‘விதானையார் வீட்டில்’ வானொலி தொடர்நாடகம் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் மாலை 7லிருந்து 7.15வரை ஒலிபரப்பாகியது. வானொலிப் பெட்டியைச் சுற்றி தமிழ்க்குடும்பங்கள் கூட்டமாக அமர்ந்து நாடகம் கேட்டு ரசித்து, சிரித்துக் கிடந்த நாடகன் அவை.

வானொலிக்கான தொடர் நாடக வரலாறு இந்த ‘விதானையார் வீட்டிலுடன்தான் ஆரம்பமாகியிருக்க வேண்டும்.

பேராதனை பல்கலைக்கழக மாணவனாக பேராசிரியர் சிவத்தம்பி இருந்தபோதே ‘விதானையார் வீட்டில்’ தொடர் நாடகத்தில் விதானையாராக நடித்தார். ஒரு ஓய்வு பெற்ற விதானையாராக அவர் ஏற்றிருந்த பாத்திரம் கா.சிவத்தம்பி அவர்களை விதானையாராகவே மாற்றி விட்டிருந்தது.

அந்தக்காலத்து எனது நண்பர்கள் எல்லாருமே என்னை அப்பு என்றே அழைத்தனர். அதுவே ஒரு விதானையார் விசேஷம் தான்’ என்று பேராசிரியர் பின்னாளில் கூறுவதுண்டு.

விதானையார் வீட்டைத் தொடர்ந்து இலங்கையர்கோளின் ‘லண்டன் கந்தையா’ விலும் ஆரம்பத்தில் பேராசிரியர் நடித்தார். பிறகு நடிக்கவில்லை.

பேராதனை பல்கலைக்கழகத் தமிழ் சங்கத்துக்காக உடையார்மிடுக்கு 1953, தவறான எண்ணம் 1954, சுந்தரம்எங்கே 1955, ஆகியவற்றில் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்தவர் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி.

‘1956ல் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை ‘துரோகிகள்’ என்ற நாடகத்தை எழுத ஆரம்பித்தார்.

அவர் சொல்லச் சொல்ல அதை எழுதுகிற வாய்ப்பு அவருடைய மாணவர்களான எனக்கும் கைலாசபதிக்கும் கிடைத்தது’ என்று கூறுகின்றார் பேராசிரியர்.

1956ல் பல்கலைக்கழக இறுதிப்பரீட்சை முடிந்த பின் மீண்டும் கொழும்பு ஸாஹிராவுக்கே ஆசிரியராக வந்துவிட்டார் சிவத்தம்பி அவர்கள்.

கொழும்பு வந்த பின்பும் கணபதிப்பிள்ளையின் துரோகிகள் நாடகத்தை எழுதி முடித்தது அதில் நடித்தது பற்றி ‘சனி ஞாயிறுகளில்’ பேராதனைக்குச் செல்வேன் சில வேளைகளில் அவரும் கொழும்புக்கு வருவார். இப்படித்தான் அந்த நாடகம் எழுதி முடிக்கப்பட்டது. துரோகிகள் என்ற அவரது நாடகம் மிகப்பிரமாதமானது. அது தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டம் பற்றியது. அந்த நாடகத்தில் ஒரு இளைஞர் குழாம் வெளியே தெரியாத மறைவு நிலையில் தங்களுடைய காரியங்களை செய்கின்ற - தங்களுடைய செய்திகளை அனுப்புகின்ற போருக்குத் தயாராகின்ற - குறிப்பாக வன்முறைக்குத் தயாராகின்ற ஒரு இயக்கம்

அது ஒரு பெரிய விடயம். மிகப் பெரிய சவால், என்பதை இந்த மூன்று நாடகங்களினதும் நெறியான்கை எனக்குக் கற்றுத் தந்தது...’

என்று தனது ஞானம் நேர்காணலில் சிவத்தம்பி அவர்கள் குறிக்கின்றார்.

நடிப்பு, தயாரிப்பு, நெறியாள்கை போன்றவை கருப்பால் காட்சியமைப்பு, ஒளியமைப்பு, ஒப்பனை ஆகியவற்றிலும் இவர் செயற்பட்டுள்ளார், அவை பற்றி பேராசிரியர் மௌனகுரு குறிப்பிடுகையில் ‘பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வித்தியானந்தனால் தயாரிக்கப்பட்ட ‘வாலிவதை’ ‘கர்ணன் போர்’ ‘நொண்டி நாடகம்’ ‘இராவணேசன்’ ஆகியவற்றில் காட்சியமைப்பாளராகச் செயற்பட்டுள்ளார் சிவத்தம்பி. அந்த வகையில் ‘நொண்டி நாடகத்தில் வரும் ஆறு கடக்கும் காட்சி இராவணேசனில் வரும் இராவணேசன் போருக்குச் செல்லும் காட்சி இராம இராவண யுத்தக்காட்சி ஆகியவை முக்கியமானவை. நவீன வசதிகளைக் கூத்துக் களுக்குப் பொருத்திப் பார்த்த முயற்சி கர்ணன் போர் இராவணேசன் ஆகியவற்றில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த நாடகங்களுக்கான ஒளியமைப்பையும் ஒப்பனைகளையும் சிவத்தம்பியே மேற்கொண்டிருந்தார்.’ என்று பதிவு செய்கின்றார் பேராசிரியர் மௌனகுரு.

இலங்கையின் நாடக வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான விடயம் இலங்கைக் கலைக்கழகத் ‘தமிழ் நாடகக் குழு’ என்பதை 1952 - 53 ல் ஏற்படுத்தியமை.

நாடகக்குழுவின் முதல் தலைவராக இருந்தவர் பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். கணபதிப்பிள்ளையுடன் சிவத்தம்பி அவர்கள் இணைந்து செயற்பட்ட விதம் பற்றி (நாடகங்களில் நடித்தல், நாடக எழுத்துருவாக்க உதவி போன்றவற்றின் ஊடாக) நாம் முன்னமே கண்டோம்.

கலைக்கழகம் 1956 ல் விழிப்புணர்வு பெற்று செயற்பட தொடங்கியது. கலாசார அமைச்சு உருவாக்கப்பட்டதன் பின் (1956) அதனுடாக வந்த இந்த நாடகக்குழு முக்கியமானது. வித்தியானந்தன் அவர்கள் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகக் குழுவின் தலைவரானார். சரத்தந்திரமும் விரிவுரையாளராக பேராதனையில் இருந்தார். பேராசிரியர்களான வித்தியானந்தனும் சரத்தந்திரமும் நண்பர்கள். பல்கலைக்கழக சிங்கள அரங்கில் சரத்தந்திரின் ‘மனமே’ மேடை ஏற்றப்பட்டது.

அப்போது சிவத்தம்பி மாணவனாக இருந்தார். வித்தியானந்தன் அவர்களின் நாட்டுக்கூத்தை மீட்டெடுத்து நவீனப்படுத்தும் பணிகளில் அவருடன் இணைந்து தோளுக்கு தோளாக நின்றவர் சிவத்தம்பி அவர்கள். பிறகு கலைக்கழக நாடகக் குழுவின் தலைவராக சிவத்தம்பி அவர்களே தெரிவு செய்யப்பட்டார். அரங்க வளர்ச்சிக்காக அவர் ஆற்றிய பணிகள் மகத்தானவை. காலத்தால் அழியாதவை.

‘கலைக்கழகத்தினூடாக நாங்கள் நிறையவே தொழிற்பட்டோம். நாடகம் பற்றிய ஒரு ஒட்டுமொத்தமான பாடசாலை மட்டும், மக்கள் மட்டும் உணருகைக்கு இந்த நடவடிக்கைகள் பெரிதும் உதவின. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் ஆகியோரின் ஆசியுடன் நாடகவியலை அதன் அடுத்த கட்டத்துக்கு கொண்டு போகிற பெரு வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது...’ என்று கூறுகின்றார் சிவத்தம்பி அவர்கள் (ஞானம் நேர்காணல்)

நாடகத்தை ஒரு கற்றை நெறியாக்கியமை நாடக அரங்கியலுக்கான பட்ட மேல் நிலை பயிற்சி நெறியாக்கி பட்டப்படிப்பு மாணவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்தமை. ஈழத்து மரபுவழி மற்றும் நவீன நாடக வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியாக நின்றமை தனக்குப் பிறகு நாடகப்பரம்பரை ஒன்றினை உருவாக்கியமை என்று ஈழத்து நாடக வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்து நிற்பவர் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள்.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் தமிழ் இலக்கியப் பணிகள் பதிவு செய்யப்பட்ட அளவுக்கு, பேசப்பட்ட அளவுக்கு அவரது நாடகப் பணிகள் பதிவு செய்யப்படவில்லை - பேசப்படவில்லை என்னும் பேராசிரியர் அம்மன்கிளி முருகதாஸ் அவர்களின் ஆதங்கம் அர்த்தம் உள்ளது - கவனத்துக்குரியது.

theliwathai.joseph@thaiveedu.com